

Pensionistaferð til Tyrol:

Í Tyrol — á sumri

50 pensionistar settu sær fyri at fara á bussferð til Eysturrikis, sum Smyril-Line skipaði fyri. Sosialurin var við á ferðini, har ferðafólkini koyrdu 4500 kilometrar annan vegin!

Tað var ein hugagóður og forvitnisligur pensionistabólkur, sum herfyri fór at ferðast til Danmarkar, um Týskaland til Eysturrikis og Italia.

Ferðina legði Smyriline til rættis fyri tey 50 ferðafólkini, sum vóru í aldursbólkinum 63 til 82 ár, tó at ein 14 ára gomul genta var við ommu sinni.

Sosialurin var eisini boðin við, so vit eisini kundu skriva nakað positivt um eldrabólkinn í samfelag okkara, ið ikki altíð hevur eins góðar umstøður, sum vit annars kundu hugsað okkum.

— Her hava tit møguleikan at skriva okkurt positivt, varð sagt á Smyriline, og sjálvsagt vilja vit eisini skriva slíkar søgur, um tær eru til, so vit fóru við ferðabólkinum.

4500 kilometrar

Ferðin vardi í 10 dagar og vit koyrdu og sigldu 4500 kilometrar. — bert annan vegin!

Norrøna fleyt sum eitt háhús á havinum, og tað gjordi sjálvsagt sitt til, at fólk vóru væl úthvild, tá vit komu til Hanstholm, har ferðaleiðari og bussførari, við nýmótans bussi, skuldi taka móti okkum og færa ferðalagið langa teinin gjøgnum Danmark, Týskland, Eysturriki og Italia.

Ferðin var lög soleiðis til rættis, at vit skuldu koyra beinleiðis til Tyrol í

Eysturriki, har vit skuldu gista tvær nætur í Kaltenbach í Zillertal og triggjar dagar í Weidring, sum liggur nærindis Innsbruck, ið er høvuðsstaður í Tyrol, har 125.000 fólk búgva.

Nú er tað ikki óvanligt, at nakað óvæntað hendir í Føroyum, tá ein skal út at ferðast, t.d. at ferðin verður seinkað, illveður o. a., men hesaferð var tað bussurin hjá Papuga ferðamannavirkinum, sum var í ólagi.

Hann var ikki móti okkum í Hanstholm, tí teir umvældu hann í Suð-urjútlendi.

Annar fryntligur bussførari tók móti okkum og greiddi frá, at vit skuldu hittast í Århus, har rætti bussur og manning stóð fyri okkum.

Ferðafólkini vóru pensionistar úr Suðuroy, Klaksvík og Havnini. Nógvar teirra vóru í felag, so eingin kendi seg einsamallan.

Eitt samdøgur í Bussi

Veðrið var gott og fólk í

góðum lag og nógvar var at siggja, har vit koyrdu framvið.

Bráðdliga rópar ein: — Hvi syngja tit ikki?

So varð sungið frá »Hjalmar og Huldu« til føðilandsangir og barnasangir, so tað var sonn frøði.

Á bussferðum er vanligt, at ferðafólk ið fær

høvi at sleppa út at spáka, fáa ein kaffimunn, fara á vatnhús o. a., við stuttum millumbilum. Hjá okkum var tað so mikið meira neyðugt, tí vit skuldu koyra tann langa teinin frá Hanstholm til Kaltenbach í Tyrol, — út í eitt!

Talan var um heilar 23 timar, so vit noyðdust at gera eitt hvørt at stytta

Frá hugnaliga umhvørvinum í Tyrol landsparti, so sum hesir flestu myndar seg. Flestu sethús eru bygd soleiðis, at pláss er fyri ferðafólki. Húseigarnir fáa so stuðul frá landinum. Hetta verður gjørt fyri at stimbra ferðamannavinnuni.

Orð og myndir:
Dagny Joensen

Ferðabólkurin avmynd-
aður úttan fyri Hotel
Post í Kaltenbach, áð-
renn farið varð til Weid-
ring, har gist varð á
Hotel Tiroler Adler í
triggjar nætur.